

Apoštol Vídně

Po zničení svého celoživotního díla ve Varšavě zůstal sedmapadesátiletý Klement prakticky sám a s prázdnýma rukama. V té době prožil hlubokou osobní proměnu. Pochopil, že svými silami proti státní a vojenské moci ničeho nedosáhne. Zkrocený světec v tichosti přijal porážku a rozhodl se pro návrat do Vídně.

„Dum spiro, spero“ – „Dokud dýchám, doufám“

„Vídeňská policie zadržela v září r. 1808 podezřelé individuuum, u kterého našla několik kostelních předmětů. Chudě oblečený starší muž sice tvrdil, že je zachránil před rabováním francouzských vojáků ve Varšavě, ovšem četníci viděli před sebou vykradače kostelů. Pozdější apoštol Varšavy a Vídně tak první chvíle po návratu do hlavního města rakouského mocnářství strávil opět ve vězení“.

Klementovi nezbývalo, než změnit taktiku. Čím dál víc se stával služebníkem, který si nic nevybírání, neplánuje, ale hledá a plní vůli Boží. Ve Vídni začal působit jako výpomocný duchovní. Navštěvoval nemocné, podporoval chudé, zpovídal a sloužil, jak bylo právě třeba. Postupně se však kolem Klementa začali shromažďovat studenti, umělci a lidé, kteří se hlásili k ideám romantismu a on začal mít vliv na politické a kulturní dění nejen ve Vídni.

V r. 1813 se Klement stal správcem kostela a sv. Voršily. „Dbal na krásu a určitou okázalost bohoslužeb a znovu obnovil kázání. Lidé začali navštěvovat kostel, kde na ně působilo především to, s jakou úctou a pokorou Klement sloužil mši svatou. Jeho kázání měla velkou sílu, která pramenila z jeho životní moudrosti. Stal se vyhledávaným zpovědníkem a rádcem lidí z celé Vídně“.

To nemohlo ujít pozornosti rakouské policie. Klement byl stále sledován, vyslýchán a všelijak šikanován. Až ke konci jeho života nastala změna. Stalo se to v r. 1819 po setkání rakouského císaře Františka I. s papežem Piem VII. v Římě. „Po návratu z Říma udělil císař Klementovi audienci, na které Hofbauer předložil císaři ke schválení stanovy kongregace redemptoristů. Významného dokumentu, který uvádí redemptoristy do Rakouska (19. 4. 1820), se již ale Klement nedočkal. Zemřel ve Vídni 15. března 1820“.

{phocagallery view=category|categoryid=68}